

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/231/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109251570
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1109251570.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobcu: H. R., trvale bytom H. N.. Č.. X, XXX XX Bratislava, právne zastúpený JUDr. Martinom Sečanským z advokátskej kancelárie SALLEM, SEČANSKÝ & PARTNERI, s. r. o., so sídlom Dostojevského rad č. 1, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2.492,52 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 5. 8. 2009 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 18. 12. 2009 domáhal proti žalovanému náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II vo výške 2.492,52 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 5.8.2009 do zaplatenia a trov súdneho konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. 21C 244/01-44 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť spoločnosti Prvá ružinovská spoločnosť, a. s. sumu 41.205 Sk s príslušenstvom. Po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti tohto rozsudku podala Prvá ružinovská spoločnosť, a. s. návrh na vykonanie exekúcie a domáhala sa zaplatenia tejto sumy formou exekučného konania. V exekučnom konaní vedenom u súdnej exekútorky E.. Z. P. pod č. Ex 170/04 bola od žalobcu vymožená okrem iného suma 75.089,90 Sk ako trovy exekučného konania. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2MCdo 13/2005 zo dňa 30. 6. 2006, doručeným žalobcovi dna 3. 8. 2006, bol rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. 21C 244/01 - 44 zo dňa 15.4. 2004 zrušený a vec vrátená Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že Najvyšší sud Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 30.6.2006, sp. zn. 2MCdo 13/2005 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 15.4.2004, č. k. 21C 244/01-44 z dôvodu procesnej vady a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd Bratislava II nasledovne konanie sp. zn. 21 C/244/2001 zastavil, nakoľko navrhovateľ zoberal návrh v celom rozsahu späť. Na základe uvedeného nie je daný právny titul pre náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., nakoľko predmetný rozsudok okresného súdu nebol expressis verbis zrušený pre nezákonnosť.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, obsahom spisov Okresného súdu Bratislava II č. 21C 244/01, exekučného spisu súdnej exekútorky JUDr. Z. P. č. k. Ex 170/04, fotokópiou žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 28. 7. 2009 a ďalšími listinnými dôkazmi a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25.10.2011 tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov

konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 31.3.2014 č. k. 14Co/58/2012-84 rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 25.10.2011, č. k. 9C/231/2009-71 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia Krajský súd v Bratislave vyslovil právny názor, že v konaní o náhradu škody súd prvého stupňa nesmie vyhodnocovať ani právne posudzovať rozhodnutia iných orgánov ani iných súdov. Je zrejme, že žalobca sa odvolával na rozhodnutie súdu, ktorým bol zaviazaný na určité plnenie, ktoré bolo úspešne vymáhané v exekučnom konaní, v rámci ktorého došlo aj k vymoženiu trov exekúcie. Toto rozhodnutie súdu (exekučný titul) bolo následne Najvyšším súdom SR zrušené na základe podania mimoriadneho opravného prostriedku (mimoriadneho dovolania). V tomto rozhodnutí bolo konštatované, že súd prvého stupňa odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom z dôvodu nesprávnej aplikácie ust. § 29 ods. 1 O. s. p. (ustanovenie opatrovníka). Je teda zrejme, že k zrušeniu rozhodnutia dovolacím súdom došlo pre jeho rozpor s právnym predpisom, pričom nie je určujúce, či tento právny predpis mal procesný alebo hmotnoprávny charakter. Skutočnosť, že dovolací súd v zrušujúcom rozhodnutí *expressis verbis* nevyslovil nezákonnosť rozhodnutia prvostupňového súdu súvisí aj s tým, že v rámci konania pred všeobecnými súdmi (na rozdiel od rozhodovania napr. správnych orgánov), výroková časť rozhodnutia neobsahuje výrok, v ktorom by sa nezákonnosť priamo konštatovala. Je ale zrejme, že vo všeobecnosti dôvodom zrušenia súdneho rozhodnutia, či už v rámci konania odvolacieho alebo dovolacieho je jeho nezákonnosť v širšom slova zmysle, teda nezákonnosť ako rozpor s právnym predpisom. Preto nemožno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že by nebola splnená podmienka neexistencie nezákonného rozhodnutia. Odvolací súd tiež vytýkal súdu, že súd prvého stupňa postavil svoje odôvodnenie len na skúmaní jednej podmienky, a to otázky existencie nezákonného súdneho rozhodnutia, neskúmal vôbec splnenie ďalších podmienok vzniku zodpovednosti, teda, či boli splnené predpoklady podľa zák. č. 58/4969 Zb. (či si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody najskôr u zodpovedného orgánu) a neskúmal ani všeobecné predpoklady zodpovednosti (či reálne vznikla škoda a či tu je príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou).

5. Súd prvého stupňa riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2/ C. s. p. viazaný, doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania, vyúčtovaním vymoženej pohľadávky v konaní Ex. 170/04 zo dňa 14.7.2005 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. 21C 244/01-44 zo dňa 15. apríla 2004 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť spoločnosti Prvá ružinovská spoločnosť, a. s. sumu 41.205 Sk s príslušenstvom. Po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti tohto rozsudku podala Prvá ružinovská spoločnosť, a. s. návrh na vykonanie exekúcie a domáhala sa zaplataenia tejto sumy formou exekučného konania. V exekučnom konaní vedenom u súdnej exekútorky E.. Z. P. pod č. Ex 170/04 bola od žalobcu vymožená okrem iného suma 75.089,90 Sk ako trovy exekučného konania. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2MCdo 13/2005 zo dňa 30. 6. 2006, doručeným žalobcovi dňa 3. 8. 2006, bol rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. 21C 244/01 - 44 zo dňa 15.4. 2004 zrušený a vec vrátená Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie. Okresný súd Bratislava II následovne konanie sp. zn. 21 C/244/2001 zo dňa 12.4.2007 zastavil, nakoľko navrhovateľ zoberal návrh v celom rozsahu späť.

7. Podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci

1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

8. Podľa § 4 ods. 1/ písm. a/ bod 3 zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

9. Podľa § 5 zákona č. 514/2003 Z. z.

(1) Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

(2) Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

(3) Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

10. Podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z. z.

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

(2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

(3) Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

(4) Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody.

11. V zmysle ust. § 442 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) sa škodou chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi.

Ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

1./ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch

2./ nezákonné rozhodnutie a

3./ príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.

12. V danom prípade súd prvej inštancie riadiac sa právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vyslovenom v uznesení zo dňa 31.3.2014 č. k. 14Co 58/2012 skúmal splnenie podmienok zodpovednosti za škodu, či si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody najskôr u zodpovedného orgánu a skúmal všeobecné predpoklady zodpovednosti (či reálne vznikla škoda a či tu je príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou) a dospel k nasledovným záverom: Žalobca si riadne uplatnil nárok na náhradu škody žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zo dňa 28.7.2009 u zodpovedného orgánu - Ministerstva spravodlivosti, ktorému bola žiadosť doručená dňa 3.8.2009. Z exekučného spisu súdnej exekútorky E.. Z. P. pod č. Ex. 170/04 súd mal preukázané, že v exekučnom konaní bola od žalobcu vymožená okrem iného suma 75.089,90 Sk ako trovy exekučného konania. Exekúcia bola vedená na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. 21C 244/01-44 zo dňa 15.4.2004, ktorý bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2M Cdo 13/2005 doručeným žalobcovi dňa 3. 8.

2006 a vec vrátená Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie. V danom prípade súd po doplnení dokazovania rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu dospel k záveru, že žalobca v danom prípade preukázal kumulatívne splnenie všetkých troch podmienok potrebných pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., a taktiež preukázal vznik majetkovej škody v žalovanej sume 2 492,52 € (75.089,90 Sk), ktorá mu vznikla v súvislosti s nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II vymožením trov exekúcie v exekučnom konaní vedenom E.. Z. P. pod č. Ex. 170/04, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

13. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto ho súd zaviazal podľa § 517 ods. 2/ Občianskeho zákonníka na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne z priznanej sumy od 5. 8. 2009, t.j. od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do zaplatenia vo výške stanovenej ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1/ C. s. p. a priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2/ C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 127 ods. 1/ C. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť dôvodmi uvedenými v § 365 C. s. p.